

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 237/06-40

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. septembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť M. P., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom JUDr. J. M., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Topoľčany (predtým Okresného súdu Partizánske) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 137/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 137/01 p o r u š i l základné právo M. P., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. M. P. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Topoľčany p o v i n n ý mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky u k l a d á zaplatiť trovy právneho zastúpenia M. P. v sume 8 682 Sk (slovom osemtisícšesťstoosemdesiatdva slovenských korún) na účet ustanoveného advokáta JUDr. J. M.

4. Okresný súd Topoľčany je p o v i n n ý uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume 8 682 Sk (slovom osemtisícšesťstoosemdesiatdva slovenských korún) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 11. júla 2006 č. k. I. ÚS 237/06-13 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. P., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Topoľčany [(predtým Okresného súdu Partizánske, avšak podľa § 15 ods. 2 písm. g) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v znení zákonov č. 428/2004 Z. z. a č. 757/2004 Z. z.) od 1. januára 2005 výkon súdnictva z Okresného súdu Partizánske prešiel na Okresný súd Topoľčany); ďalej aj „okresný súd“] v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 137/01 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľovi bol uvedeným uznesením ustanovený aj právny zástupca v konaní pred ústavným súdom, a to advokát JUDr. J. M.

1.1 Zo sťažnosti a jej doplnení vyplynulo, že 17. októbra 2001 bola na sťažovateľa spolu s ďalšou obvinenou podaná obžaloba. Sťažovateľ namietal prietahy v súdnom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 137/01, ktoré v čase podania tejto sťažnosti nebolo právoplatne skončené napriek tomu, že prietahy boli skonštatované aj predsedníčkou okresného súdu.

Sťažovateľ vzhľadom na uvedené skutočnosti požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil „(...) porušenie ústavných práv, zakázal pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd (...) priznal náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu vo výške 50 Sk za hodinu, ako ušlú slobodu - odmenu a to 16 hodín denne (...), po celú dobu od obmedzenia osobnej slobody t. j. 12. 9. 2004 5.00 hod. do prepustenia z väzby na slobodu, k tomu žiadam pripočítať súdne trovy a náklady spojené s rozhodnutím ústavného súdu. Ďalej žiadam, aby Ústavný súd SR vec Okresnému súdu v Topolčanoch 1 T 137/01 a 3 Tp 18/04 odňal a prikázal inému súdu (...). Za zbytočné prietahy vo veci 1 T 137/01 a to za dobu 33 mesiacov priznal právo na uplatnenie finančného zadosťučinenia (...)“.

1.2 Podaním zo 7. augusta 2006 ustanovený právny zástupca sťažovateľa upresnil predmetnú ústavnú sťažnosť, pričom medzi inými uviedol:

„Zo sťažnosti sťažovateľa, ktorá bola podaná na Ústavnom súde Slovenskej republiky dňa 29. 6. 2005 a doplnenia sťažnosti zo dňa 22. 7. 2005, 5. 9. 2005 a 9. 12. 2005 vyplýva, že na Okresnom súde v Topolčanoch (predtým Okresný súd Partizánske) sa vedie proti sťažovateľovi od roku 2001 trestné konanie pod spisovou značkou 1 T 137/01 a Okresný súd v Topolčanoch do dnešného dňa vo veci nerozhodol.

Sťažovateľ je vo väzbe. Je zrejmé, že bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie a rozhodnutie vo veci bez zbytočných prietahov upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (...)“.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. J. S., listom z 22. augusta 2006 sp. zn. Spr. 1526/06 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 8. septembra 2006.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení podal chronológiu úkonov vykonaných v napadnutej veci a uviedol nasledovné relevantné skutočnosti:

„(...) Z obsahu spisu sp. zn. PE-1 T 137/01 som zistil, že ešte na Okresný súd Partizánske bola dňa 17. 10. 2001 podaná obžaloba na M. P. a V. P. pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 156 ods. 1 písm. a), ods. 3 Tr. zák., na skutkovom základe opísanom v obžalobe. (...)“

Pokiaľ ide o prietahy v konaní, tieto boli zistené zo strany konajúceho sudcu iba v období od 07. 12. 2001 do 29. 09. 2004, čo korešponduje i s vyjadrením predsedníčky Okresného súdu Partizánske pod č. Spr. 798/04, na ktoré sa odvoláva aj samotný sťažovateľ.

Na tunajšom súde od 01. 01. 2005 až do právoplatného skončenia predmetnej veci, žiadne neodôvodnené prietahy v konaní zo strany sudcu už zistené neboli.

Ako je už konštatované, predmetná vec je dňom 29. 03. 2006 právoplatne skončená.

Na základe uvedených skutočností musím konštatovať, že sťažnosť ods. M. P. je z časti opodstatnená, pokiaľ ide o konanie ešte pred zrušeným Okresným súdom Partizánske.

Vo zvyšnej časti ju považujem za neopodstatnenú.

S poukazom na tieto skutočnosti netrvám na tom, aby sa v prijatej sťažnosti konalo ústne pojednávanie a zároveň Vám zasielam aj predmetný spis sp. zn. PE-1 T 137/01“.

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol tieto podstatné skutočnosti:

„Zo stanoviska Okresného súdu Topolčany zo dňa 22. 8. 2006 vo vyššie označenej právnej veci, vyplýva, že súd za 3 roky od 7. 12. 2001 do 29. 9. 2004 vôbec nekonal. Táto vec na súde bola skončená až po podaní sťažnosti na Ústavný súd SR dňa 29. 3. 2006.

Tým je preukázaná oprávnenosť podanej sťažnosti.

Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím súdu sa vytvára právna istota. Pre splnenie ústavného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa naplní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu. V danom prípade prispelo k skončeniu veci aj samotné úsilie sťažovateľa, ktorý sa domáhal svojho práva opakovanými sťažnosťami.

Aj napriek tvrdeniam predsedu Okresného súdu Topolčany, že vec bola právoplatne skončená, predsa súdne konanie bolo v nečinnosti po dobu dvoch rokov.

Vo vyššie označenej veci oznamujem, že súhlasím v zmysle ust. § 30 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. s tým, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania.

Uplatňujem si trovy právneho zastúpenia v zmysle ust. § 11 ods. 2 vyhl. 655/2004 Z. z. za tri právne úkony vo veci + paušál (prevzatie a písomné podanie vo veci zo dňa 7. 8. 2006, 9. 9. 2006) a pre prípad, že mi ich súd prizná, potom aby boli uhradené na účet (...).

Na základe ústavnej sťažnosti zo dňa 29. 6. 2005, prostredníctvom svojho advokáta upravujem petit sťažnosti vo veci samej a navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol takto: nález

Základné právo sťažovateľa M. P. na prerokovanie a rozhodnutie vo veci bez zbytočných prietáhov upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany sp. zn. 1 T 137/01 bolo porušené.

Súd priznáva sťažovateľovi podľa článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky finančné zadostučinenie vo výške 20 000,- Sk.

Súd priznáva odmenu a náhradu hotových výdavkov právnemu zástupcovi sťažovateľa JUDr. J. M. za tri právne úkony v zmysle ust. § 11 ods. 2 vyhl. 655/04 Z. z. “

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav trestného konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 137/01:

Dňa 17. októbra 2001 prokurátor Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch (ďalej len „okresná prokuratúra“) podal na Okresnom súde Partizánske (ďalej aj „súd“) obžalobu na sťažovateľa a spoluobvinenej.

Dňa 31. októbra 2001 súd vydal trestný rozkaz č. k. 1 T 137/01-67.

Dňa 13. novembra 2001 sťažovateľ doručil súdu odpor proti uvedenému trestnému rozkazu.

Dňa 27. novembra 2001 sudca nariadil vo veci hlavné pojednávanie na 7. december 2001 a požiadal riaditeľa Okresného veliteľstva Policajného zboru Partizánske o doručenie súdnych zásielok svedkom.

Dňa 7. decembra 2001 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito, pretože vec bude predložená Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o návrhu na odňatie.

Dňa 4. decembra 2003 okresná prokuratúra doručila súdu žiadosť o podanie správy o stave konania.

Dňa 29. septembra 2004 súd doručil krajskému súdu spis sp. zn. 1 T 137/01 na rozhodnutie o odňatí veci.

Dňa 8. októbra 2004 sa na krajskom súde uskutočnilo neverejné zasadnutie, na ktorom krajský súd vydal uznesenie č. k. 2 Nto 8/04-83, ktorým rozhodol, že vec sa neodníma súdu.

Dňa 20. októbra 2004 bolo uznesenie č. k. 2 Nto 8/04-83 doručené súdu.

Dňa 15. novembra 2004 bolo vydané uznesenie č. k. 1 T 137/01-85a, ktorým bol sťažovateľovi ustanovený obhajca.

Dňa 25. novembra 2004 sudca nariadil vo veci hlavné pojednávanie na 8. december 2004.

Dňa 25. novembra 2004 súd požiadal okresnú prokuratúru o udelenie súhlasu k eskorte a výsluchu sťažovateľa (pretože sťažovateľ bol vzatý do väzby v inej veci).

Dňa 26. novembra 2004 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že ustanovený obhajca sťažovateľa oznámil súdu, že sa nemôže zúčastniť hlavného pojednávania nariadeného na 8. december 2004.

Dňa 3. decembra 2004 okresná prokuratúra doručila súdu súhlas k eskorte sťažovateľa na súd.

Dňa 7. decembra 2004 súd zrušil eskortu sťažovateľa.

Dňa 8. decembra 2004 obec Ž. doručila súdu správu o povesti obžalovaných.

Dňa 30. decembra 2004 sťažovateľ doručil súdu podanie, v ktorom žiadal o zrušenie povinnosti ustanoveného obhajcu obhajovať sťažovateľa.

Dňa 7. januára 2005 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie označené ako „*písomná výpoveď obhajcu*“.

Dňa 17. januára 2005 sudca nariadil vo veci hlavné pojednávanie na 9. február 2005.

Dňa 24. januára 2005 okresný súd požiadal okresnú prokuratúru o udelenie súhlasu k eskorte a výsluchu sťažovateľa.

Dňa 27. januára 2005 sudca okresného súdu zrušil ustanovenie obhajcu.

Dňa 31. januára 2005 okresná prokuratúra doručila okresnému súdu súhlas k eskorte sťažovateľa.

Dňa 7. februára 2005 Obvodné oddelenie Policajného zboru v Partizánskom (ďalej len „obvodné oddelenie“) doručilo okresnému súdu odpoveď na žiadosť o doručenie súdnej zásielky.

Dňa 9. februára 2005 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na 23. február 2005.

Dňa 9. februára 2005 okresný súd požiadal obvodné oddelenie o podanie správy do 23. februára 2005, či 14. júla 2001 bol vyhotovený úradný záznam o použití donucovacích prostriedkoch.

Dňa 21. februára 2005 okresný súd požiadal okresnú prokuratúru o udelenie súhlasu k eskorte sťažovateľa na hlavné pojednávanie a k výsluchu.

Dňa 22. februára 2005 okresná prokuratúra doručila okresnému súdu súhlas k eskorte sťažovateľa.

Dňa 23. februára 2005 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na 2. marec 2005 z dôvodu neprítomnosti svedka J. U.

Dňa 23. februára 2005 okresný súd požiadal okresnú prokuratúru o udelenie súhlasu k eskorte sťažovateľa na hlavné pojednávanie a k výsluchu.

Dňa 25. februára 2005 obvodné oddelenie doručilo okresnému súdu odpoveď k jeho žiadosti o podanie správy o použití donucovacích prostriedkoch 14. júla 2001.

Dňa 25. februára 2005 okresná prokuratúra doručila okresnému súdu súhlas k eskorte sťažovateľa.

Dňa 25. februára 2005 bola okresnej prokuratúre doručená sťažnosť sťažovateľa.

Dňa 1. marca 2005 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že bolo zistené, že svedok J. U. sa nemôže zúčastniť hlavného pojednávania z dôvodu svojej práceneschopnosti.

Dňa 1. marca 2005 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby zrušila termín hlavného pojednávania nariadeného na 2. marec 2005.

Dňa 1. marca 2005 okresný súd vydal prípis, ktorým zrušil eskortu sťažovateľa.

Dňa 1. marca 2005 okresná prokuratúra doručila okresnému súdu sťažnosť, ktorú podal sťažovateľ.

Dňa 2. marca 2005 sudca nariadil termín hlavného pojednávania na 23. marec 2005.

Dňa 2. marca 2005 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že obhajca sťažovateľa nahliadol do spisu a že spoluobvinená vzala nový termín hlavného pojednávania na vedomie.

Dňa 2. marca 2005 okresný súd požiadal okresnú prokuratúru o udelenie súhlasu k eskorte sťažovateľa na hlavné pojednávanie a k výsluchu.

Dňa 9. marca 2005 okresná prokuratúra doručila okresnému súdu súhlas k eskorte sťažovateľa.

Dňa 23. marca 2005 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na 13. apríl 2005.

Dňa 12. apríla 2005 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že obhajca sťažovateľa oznámil okresnému súdu, že sťažovateľ je v nemocnici pre obvinených s predpokladanou dobou hospitalizácie 1 týždeň.

Dňa 12. apríla 2005 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby zrušila termín hlavného pojednávania nariadeného na 13. apríl 2005.

Dňa 12. apríla 2005 sudca zrušil eskortu sťažovateľa.

Dňa 2. mája 2005 sudca nariadil hlavné pojednávanie na 4. jún 2005.

Dňa 5. mája 2005 okresný súd požiadal okresnú prokuratúru o udelenie súhlasu k eskorte sťažovateľa na hlavné pojednávanie a k výsluchu.

Dňa 17. mája 2005 okresná prokuratúra doručila okresnému súdu upovedomenie k žiadosti o udelenie súhlasu k eskorte sťažovateľa.

Dňa 30. mája 2005 doručil obhajca sťažovateľa okresnému súdu podanie označené ako doplnenie listinných dôkazov.

Dňa 1. júna 2005 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že bude vyžiadaný znalecký posudok z odboru psychiatrie.

Dňa 22. júna 2005 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že obhajca sťažovateľa nahliadol do spisu a požiadal o vyhotovenie fotokópii zo spisu.

Dňa 23. júna 2005 okresný súd vydal uznesenie č. k. 1 T 137/01-160, ktorým pribral do konania znalcov na vyšetrenie duševného stavu sťažovateľa.

Dňa 28. júna 2005 sťažovateľ doručil súdu sťažnosť voči sudcovi v konaní sp. zn. 1 T 137/01.

Dňa 28. júna 2005 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky doručilo okresnému súdu podanie sťažovateľa, v ktorom žiada o prešetrenie jeho prípadu a vydanie listinných dôkazov zo súdneho spisu.

Dňa 7. júla 2005 sťažovateľ doručil súdu podanie označené ako podanie v zmysle § 59 Trestného poriadku.

Dňa 7. júla 2005 predseda okresného súdu dal úpravou kancelárii pokyn, aby informovala sťažovateľa o tom, že jeho podanie v zmysle § 59 Trestného poriadku bolo založené do spisov a že predseda súdu nemôže zasahovať do súdneho konania.

Dňa 13. júla 2005 Krajská prokuratúra Trenčín (ďalej len „krajská prokuratúra“) doručila okresnému súdu žiadosť o zaslanie zápisnice z hlavného pojednávania konaného 7. decembra 2001 a predkladacej správy na krajský súd.

Dňa 14. júla 2005 okresný súd doručil krajskej prokuratúre vyžiadajúcu zápisnicu z hlavného pojednávania konaného 7. decembra 2001 a predkladaciu správu.

Dňa 18. júla 2005 sťažovateľ doručil okresnému súdu sťažnosť proti uzneseniu č. k. 1 T 137/01-160 z 23. júna 2005 o pribratí znalcov.

Dňa 19. júla 2005 obhajca sťažovateľa doručil okresnému súdu sťažnosť proti uzneseniu o pribratí znalcov.

Dňa 19. júla 2005 okresná prokuratúra doručila okresnému súdu podanie sťažovateľa z 21. júna 2005.

Dňa 4. augusta 2005 MUDr. F. doručila okresnému súdu žiadosť o zrušenie uznesenia o pribratí za znalca.

Dňa 4. augusta 2005 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie, ktorým žiadal podrobný rozpis úkonov sudcu vo veci sp. zn. 1 T 137/01.

Dňa 4. augusta 2005 predseda okresného súdu dal pokyn kancelárii, aby podanie sťažovateľa, ktorým žiadal rozpis úkonov sudcu, priložila k príslušnému spisu a informovala o tom pisateľa.

Dňa 10. augusta 2005 okresná prokuratúra doručila okresnému súdu fotokópiu podania sťažovateľa z 12. júla 2005.

Dňa 24. augusta 2005 bol vyhotovený úradný záznam, podľa ktorého obhajca sťažovateľa nahliadol do spisu a požiadal o vyhotovenie kópií listín zo spisu.

Dňa 26. augusta 2005 obhajca sťažovateľa doručil okresnému súdu návrh na pokračovanie v odročenom hlavnom pojednávaní.

Dňa 31. augusta 2005 bol vyhotovený úradný záznam vyššej súdnej úradníčky o tom, že na internete zistila adresu znalkyne MUDr. L.

Dňa 7. septembra 2005 okresná prokuratúra doručila okresnému súdu podania sťažovateľa z 13. a 14. júla 2005 doručené okresnej prokuratúre z Vojenskej obvodovej prokuratúry v Banskej Bystrici.

Dňa 12. septembra 2005 okresný súd predložil Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) sťažnosť obhajcu sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 23. júna 2005.

Dňa 14. septembra 2005 okresný súd doručil odvolaciemu súdu žiadosť znalkyne MUDr. L. o zrušenie uznesenia o pribratí znalca.

Dňa 14. septembra 2005 sa uskutočnilo na odvolacom súde neverejné zasadnutie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie č. k. 1 Tos 83/05-203, ktorým boli sťažnosti znalkyň zamietnuté a napadnuté uznesenie zrušené.

Dňa 14. septembra 2005 okresný súd doručil odvolaciemu súdu žiadosť znalca.

Dňa 5. októbra 2005 odvolací súd doručil okresnému súdu uznesenie č. k. 1 Tos 83/05-203.

Dňa 6. októbra 2005 sudca okresného súdu dal úpravou kancelárii pokyn, aby uznesenie odvolacieho súdu sp. zn. 1 Tos 83/05 doručila stranám.

Dňa 10. októbra 2005 sťažovateľ doručil predsedovi okresného súdu podanie označené ako upovedomenie.

Dňa 13. októbra 2005 sťažovateľ doručil okresnému súdu žiadosť o nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 20. októbra 2005 sudca okresného súdu nariadil vo veci hlavné pojednávanie na 23. november 2005.

Dňa 23. novembra 2005 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie, na ktorom okresný súd vyhlásil rozsudok č. k. 1 T 137/01-216.

Dňa 22. decembra 2005 sudca okresného súdu požiadal predsedu okresného súdu o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia do 31. decembra 2005 a predseda súdu tejto žiadosti vyhovel.

Dňa 11. januára 2006 sťažovateľ doručil okresnému súdu odvolanie proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 T 137/01 z 23. novembra 2005.

Dňa 11. januára 2006 obhajca sťažovateľa doručil súdu odvolanie proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 T 137/01 z 23. novembra 2005.

Dňa 17. januára 2006 bol spis sp. zn. 1 T 137/01 predložený odvolaciemu súdu a ďalej vedený pod sp. zn. 1 To 9/06.

Dňa 3. februára 2006 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že spis bol zapožičaný prokurátorke krajskej prokuratúry a vrátený súdu 10. februára 2006.

Dňa 9. februára 2006 sťažovateľ doručil odvolaciemu súdu dodatok k odvolaniu.

Dňa 21. februára 2006 odvolací súd požiadal okresný súd o udelenie súhlasu k eskorte a obvodné oddelenie o doručenie zásielky.

Dňa 9. marca 2006 okresný súd doručil odvolaciemu súdu súhlas k eskorte sťažovateľa.

Dňa 10. marca 2006 obvodné oddelenie doručilo odvolaciemu súdu výsledok žiadosti o doručenie zásielky.

Dňa 22. marca 2006 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že obhajca sťažovateľa nahliadol do spisu.

Dňa 29. marca 2006 sa uskutočnilo verejné zasadnutie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 1 To 9/06-245, ktorý bol doručený okresnému súdu 25. mája 2006.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Okresného súdu Topoľčany (predtým Okresného súdu Partizánske) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 137/01 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že priebeh napadnutého konania nemožno pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukazoval na zložitosť napadnutej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená

na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom, teda dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov dlhodobo nečinný, a to od 7. decembra 2001 do 29. septembra 2004, teda počas dvoch rokov a deviatich mesiacov vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako obžalovaný v napadnutej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani v dôsledku správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu.

Treba ďalej konštatovať, že námietky predsedu okresného súdu, podľa ktorých je predmetná ústavná sťažnosť opodstatnená iba „z časti (...), pokiaľ ide o konanie ešte pred zrušeným Okresným súdom Partizánske“, v daných súvislostiach nie sú relevantné, pretože aj keď sa napadnuté súdne konanie začalo dňa 17. októbra 2001 podaním obžaloby na Okresnom súde Partizánske, avšak na základe ustanovenia § 15 ods. 2 písm. b) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v znení zákonov č. 428/2004 Z. z. a č. 757/2004 Z. z.) „všetky práva a povinnosti“ k 1. januáru 2005 z Okresného súdu Partizánske prešli na Okresný súd Topoľčany, preto má ústavný súd v danom prípade oprávnenie konať a rozhodovať o namietanom porušení základných práv sťažovateľa od začiatku napadnutého konania, teda od 17. októbra 2001.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Pretože 29. marca 2006 odvolací súd v danej veci vyhlásil rozsudok č. k. 1 To 9/06-245, ktorým bolo napadnuté konanie právoplatne skončené, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 20 000 Sk, pretože „33 mesiacov“ musel byť v právnej neistote.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím aj na okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje ústavný súd za odôvodnené v požadovanej výške 20 000 Sk.

Z uvedených dôvodov o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 13. júla 2006, podanie doplnenia sťažnosti zo 7. augusta 2006 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 8. septembra 2006). Za tri úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena v sume trikrát po 2 730 Sk a trikrát režijný paušál po 164 Sk, preto trovy právneho zastúpenia pre sťažovateľa predstavujú sumu 8 682 Sk v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Keďže ústavný súd po splnení podmienok ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, uložil Kancelárii ústavného súdu uhradiť ustanovenému právnenému zástupcovi trovy právneho zastúpenia.

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde sa na konanie pred ústavným súdom použijú primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd zároveň uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia na účet ústavného súdu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľom rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 3 a 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2006